

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 553

Warszawa, 29 marca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o państwowym zasobie kadrowym,
obsadzaniu wysokich stanowisk
państwowych oraz o zmianie niektórych
ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Kuchcińskiego.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Bogusław Bosak;
(-) Joachim Brudziński; (-) Barbara Bubula; (-) Teresa Ceglecka-Zielonka;
(-) Aleksander Chłopek; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Piotr Cybulski;
(-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski;
(-) Roman Czepe; (-) Edward Czesak; (-) Andrzej Mikołaj Dera; (-) Leszek Dobrzyński; (-) Zbigniew Dolata; (-) Jacek Falfus; (-) Karolina Gajewska;
(-) Marian Tomasz Goliński; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Jerzy Gosiewski;
(-) Przemysław Edgar Gosiewski; (-) Artur Górski; (-) Tomasz Górski;
(-) Czesław Hoc; (-) Michał Jach; (-) Jarosław Jagiełło; (-) Grzegorz Janik;
(-) Jędrzej Jędrzych; (-) Ryszard Kaczyński; (-) Mariusz Kamiński; (-) Lucjan Karasiewicz; (-) Karol Karski; (-) Beata Kempa; (-) Wiesław Kilian;
(-) Izabela Kloc; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Lech Kołakowski; (-) Jacek Kościelniak; (-) Maks Kraczkowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Marek Kuchciński; (-) Tomasz Latos; (-) Andrzej Liss; (-) Alojzy Lysko;

(-) Krzysztof Maciejewski; (-) Tadeusz Madziarczyk; (-) Ewa Malik;
(-) Mirosława Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski;
(-) Beata Mazurek; (-) Kazimierz Moskal; (-) Maria Teresa Nowak;
(-) Dariusz Olszewski; (-) Marek Opiola; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna
Paluch; (-) Stanisław Pięta; (-) Marian Piłka; (-) Marek Polak; (-) Adam
Puza; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Monika Ryniak; (-) Małgorzata Sadurska;
(-) Dariusz Seliga; (-) Andrzej Sośnierz; (-) Jarosław Stawiarski;
(-) Małgorzata Stryjska; (-) Marek Suski; (-) Aleksander Marek Szczygło;
(-) Jolanta Szczypińska; (-) Beata Szydło; (-) Jan Szyszko; (-) Mieczysław
Walkiewicz; (-) Andrzej Walkowiak; (-) Waldemar Wiązowski; (-) Lucyna
Wiśniewska; (-) Elżbieta Witek; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Tadeusz
Woźniak; (-) Marzena Wróbel; (-) Stanisław Zając; (-) Artur Zawisza;
(-) Sławomir Zawiślak; (-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba; (-) Jan
Zubowski; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa

z dnia.....

o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. W celu zapewnienia zawodowego, bezstronnego i rzetelnego wykonywania zadań na wysokich stanowiskach państwowych tworzy się państwowy zasób kadrowy.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) państwowy zasób kadrowy – zbiór kandydatów na wysokie stanowiska państwowe,
- 2) wysokie stanowiska państwowe – stanowiska, w tym kierownicze stanowiska państwowe, o których mowa w art. 4,
- 3) egzamin do państwowego zasobu kadrowego – sprawdzian wiedzy, umiejętności i kompetencji, którego złożenie z wynikiem pozytywnym skutkuje uzyskaniem świadectwa potwierdzającego kwalifikacje do pełnienia wysokich stanowisk państwowych,
- 4) konkurs na wysokie stanowisko państwowe – sprawdzian wiedzy, umiejętności i kompetencji, w wyniku którego może zostać wybrany najlepszy kandydat na wysokie stanowisko państwowe.

Art. 3. Jeżeli w ustawie jest mowa o dyrektorsze generalnym urzędu, należy przez to rozumieć także dyrektora generalnego służby zagranicznej.

Rozdział II

Państwowy Zasób Kadrowy

Art. 4. Ustawę stosuje się do następujących stanowisk:

- 1) kierowników centralnych urzędów administracji rządowej i ich zastępców;
- 2) prezesów następujących agencji państwowych i ich zastępców:
 - a) Agencji Nieruchomości Rolnych,
 - b) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - c) Agencji Rynku Rolnego,
 - d) Państwowej Agencji Atomistyki,
 - e) Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - f) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej,
 - g) Agencji Mienia Wojskowego,
 - h) Agencji Rezerw Materiałowych;
- 3) prezesów zarządów następujących państwowych funduszy i ich zastępców:
 - a) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,

- b) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- c) Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 4) Sekretarza Rady Ministrów;
- 5) Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego;
- 6) wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
- 7) kierowników państwowych jednostek organizacyjnych podległych właściwym ministrom lub Prezesowi Rady Ministrów lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów i ich zastępców;
- 8) wojewodów i wicewojewodów;
- 9) dyrektorów generalnych urzędów;
- 10) kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi w ministerstwach i urzędach centralnych oraz urzędach obsługujących przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach wojewódzkich, państwowych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w pkt 7, a także ich zastępców;
- 11) stanowisk kierowniczych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.).

Art. 5. Państwowy zasób kadrowy tworzą:

- 1) urzędnicy służby cywilnej;
- 2) osoby, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin do państwowego zasobu kadrowego, i otrzymają świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pełnienia wysokich stanowisk państwowych;
- 3) osoby, które wygrały konkurs ogłoszony przez Prezesa Rady Ministrów na wysokie stanowisko państwowe.

Art. 6.1. Egzamin do państwowego zasobu kadrowego, zwany dalej „egzaminem” organizuje Krajowa Szkoła Administracji Publicznej nie rzadziej niż cztery razy w roku.

2. Ogłoszenie o egzaminie publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów co najmniej na dwa miesiące przed jego terminem.

3. Do egzaminu może przystąpić osoba, która:

- 1) posiada stopień zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony;
- 3) jest obywatelem polskim;
- 4) korzysta z pełni praw publicznych;
- 5) nie była karana za przestępstwo popełnione z winy umyślnej;
- 6) cieszy się nieposzlakowaną opinią;
- 7) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy.

4. Osoba przystępująca do egzaminu wnosi opłatę w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników. Opłata stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

5. Osoba, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, otrzymuje świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pełnienia wysokich stanowisk państwowych. Świadectwo zachowuje ważność przez okres 5 lat od dnia jego wydania.

6. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres tematyczny egzaminu, w tym obejmujący znajomość co najmniej jednego roboczego języka Unii Europejskiej oraz sprawdzenia kompetencji społecznych i kierowniczych kandydatów;

- 2) organizację i sposób prowadzenia egzaminu oraz szczegółowe zasady ustalania ocen, w tym najniższą ocenę pozytywną warunkującą złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym;
- 3) sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4;
- 4) wzór świadectwa;
- 5) wynagrodzenie egzaminatorów, w ramach środków uzyskanych z opłat, o których mowa w ust. 4.

Art. 7.1. Jeżeli ze względu na szczególne doświadczenie lub umiejętności zawodowe, wymagane do pracy na stanowisku obsadzonym z państwowego zasobu kadrowego nie jest możliwe powołanie na nie osoby z państwowego zasobu kadrowego, Prezes Rady Ministrów ogłasza konkurs na wysokie stanowisko państwowe.

2. Do konkursu może przystąpić każdy, kto spełnia wymagania określone w art. 6 ust. 3 oraz wymagania określone w ogłoszeniu do konkursu oraz wniesie opłatę w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników.

3. Opłata, o której mowa w ust. 2 stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

4. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5. Konkurs przeprowadza Krajowa Szkoła Administracji Publicznej. Dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej powołuje komisję konkursową składającą się z osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem z zakresu administracji publicznej i zarządzania oraz wysoką postawą etyczną.

6. Do przeprowadzenia konkursu stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 5, z tym że komisja konkursowa uzupełnia zakres tematyczny o szczególne zagadnienia wynikające z ogłoszenia o konkursie oraz wskazuje najlepszego kandydata lub kandydatów na stanowisko.

7. Art. 6 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 8.1. Urzędnik służby cywilnej należy do państwowego zasobu kadrowego, jeżeli posiada co najmniej 5 letni staż pracy.

2. Urzędnik służby cywilnej należy do państwowego zasobu kadrowego przez okres 5 lat od dnia mianowania.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, urzędnik służby cywilnej może przystąpić do egzaminu na zasadach określonych w ustawie.

Art. 8a.1. Ewidencję osób należących do państwowego zasobu kadrowego prowadzi Krajowa Szkoła Administracji Publicznej.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 obejmuje imię i nazwisko osoby, informacje, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt. 1 – 5 i 7 oraz wynik postępowania kwalifikacyjnego na urzędnika służby cywilnej, egzaminu lub konkursu.

Rozdział III

Obsadzanie wysokich stanowisk państwowych

Art. 9.1. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt. 1 – 3, 7 i 8 są powoływane z państwowego zasobu kadrowego przez uprawnione organy, o których mowa w przepisach o ich utworzeniu oraz w sposób w nich wskazany.

2. Osobę na stanowisko, o którym mowa w art. 4 pkt 4 powołuje z państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów.

3. Osobę na stanowisko, o którym mowa w art. 4 pkt 5 powołuje z państwowego zasobu kadrowego minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 6 powołuje z państwowego zasobu kadrowego Główny Lekarz Weterynarii, w porozumieniu z właściwym wojewodą.
5. Osoby na stanowiska, o których mowa art. 4 pkt 9 powołuje z państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra, kierownika urzędu centralnego, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub wojewody.
6. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 10 i 11 powołuje z państwowego zasobu kadrowego dyrektor generalny urzędu.
7. Odwołanie ze stanowisk, o których mowa w ust. 1 – 6 może nastąpić w każdym czasie, w takim samym trybie, w jakim nastąpiło powołanie na te stanowiska.

Art. 10. Odwołanie, o którym mowa w art. 9 jest obligatoryjne w następujących przypadkach:

- 1) rażącego naruszenia przepisów prawa,
- 2) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami;
- 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub innej przeszkody trwale uniemożliwiającej pełnienie obowiązków służbowych;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe;
- 6) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego.

Art. 11.1. Urzędnikowi służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 4 dyrektor generalny urzędu, w którym urzędnik jest zatrudniony udziela urlopu bezpłatnego na czas powołania.

2. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza urzędnikowi stanowisko pracy zgodne z jego kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

Art. 12.1. Zakres zadań i kompetencji osób na stanowiskach, o których mowa w art. 4 pkt 1 – 8 określają przepisy odrębne.

2. Ustawa może ustanawiać szczególne wymagania związane z doświadczeniem lub umiejętnościami zawodowymi, których spełnienie jest wymagane do pracy na stanowiskach, o których mowa w art. 4.

Art. 13.1. Osobom powołanym na stanowiska, o których mowa w art. 4 nie wolno publicznie manifestować swoich poglądów politycznych.

2. Osoby powołane na stanowiska, o których mowa w art. 4 przy wykonywaniu swoich obowiązków nie mogą kierować się interesem jednostkowym lub grupowym.

Art. 14.1. Wynagrodzenie osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz stanowiska kierownicze w służbie zagranicznej określają przepisy odrębne.

2. Wynagrodzenie osób zajmujących wysokie stanowiska państwowe o których mowa w art. 4, nie będące kierowniczymi stanowiskami państwowymi w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe ani stanowiskami kierowniczymi w służbie zagranicznej, zwane dalej „wynagrodzeniem” składa się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

3. Do osób zatrudnionych na wysokich stanowiskach państwowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 22, 23, 24 ust. 2, art. 26 i 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.).

4. Wynagrodzenie ustala się na podstawie kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa i mnożników kwoty bazowej określonych w rozporządzeniu.

5. Szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia określa Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 15. Osobom zatrudnionym na stanowiskach, o których mowa w art. 4 przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 16.1. W przypadku odwołania ze stanowiska, o którym mowa w art. 4 pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna w wysokości trzy miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pozostawał na tym stanowisku przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Odprawa nie przysługuje w przypadku odwołania z przyczyn, o których mowa w art. 10.

Art. 17. W sprawach wynikających ze stosunku pracy osób wymienionych w art. 4 stosuje się przepisy Kodeksu pracy oraz inne przepisy prawa pracy, w zakresie nie uregulowanym w ustawie.

Art. 18. Okres pracy na stanowisku, o którym mowa w art. 4 wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Rozdział IV

Dyrektor generalny urzędu

oraz kierujący departamentami lub komórkami równorzędnymi

Art.19.1. Stanowisko dyrektora generalnego urzędu tworzy się w urzędach obsługujących ministrów, członków komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących kierowników urzędów centralnych oraz urzędach wojewódzkich.

2. Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia może określić urzędy, w których ze względu na specjalistyczny charakter zadań nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego. Zadania przewidziane dla dyrektora generalnego wykonują w tych urzędach ich kierownicy.

3. Dyrektor generalny urzędu podlega kierownikowi urzędu.

4. Dyrektor Generalny urzędu:

1) zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu, warunki jego działania, a także organizację pracy, na podstawie upoważnienia kierownika urzędu w szczególności poprzez:

a) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi urzędu w zakresie prawidłowego wykonywania przez nie zadań określonych przez organ administracji rządowej, z wyjątkiem komórek bezpośrednio nadzorowanych przez ten organ na podstawie ustaw,

b) nadzorowanie organizacyjne przebiegu prac nad terminowym przygotowaniem projektu budżetu i układu wykonawczego do budżetu w części dotyczącej urzędu,

c) występowanie z wnioskiem do właściwego organu administracji rządowej o nadanie regulaminu organizacyjnego urzędu lub jego komórek organizacyjnych, a następnie ustalanie regulaminu pracy,

d) gospodarowanie mieniem urzędu, w tym zlecanie usług i dokonywanie zakupów dla urzędu oraz zapewnienie prowadzenia ewidencji majątku urzędu,

e) reprezentowanie Skarbu Państwa w odniesieniu do mienia urzędu, z zastrzeżeniem art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.).

- f) prowadzenie kontroli i audytu wewnętrznego w urzędzie,
 - g) sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami pomocniczymi urzędu,
 - h) zapewnianie przestrzegania przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
 - i) zapewnianie przestrzegania zasad techniki prawodawczej.
- 2) dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie, chyba że ustawa stanowi inaczej oraz realizuje politykę personalną w urzędzie, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia o służbie cywilnej, a w szczególności:
- a) dokonuje czynności wynikających z nawiązania i trwania stosunku pracy oraz czynności związanych z ustaniem stosunku pracy,
 - b) dysponuje funduszem nagród, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej,
 - c) administruje środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w urzędzie,
 - d) wykonuje inne zadania z upoważnienia kierownika urzędu.
5. Dyrektor generalny urzędu wykonuje zadania wskazane w ustawie z dnia o służbie cywilnej w stosunku do członków korpusu służby cywilnej.
6. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 3 i 4 dyrektor generalny może wydawać zarządzenia.

Art. 20. Do dyrektora generalnego służby zagranicznej oraz osób zajmujących kierownicze stanowiska w służbie zagranicznej wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o służbie zagranicznej stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy o służbie zagranicznej.

Art. 21. Kierujący departamentami lub równorzędnymi komórkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 4 pkt 10 i 11 podlegają właściwemu ministrowi, kierownikowi urzędu centralnego lub wojewodzie, a w zakresie spraw, o których mowa art. 19 ust. 4 i 5 – dyrektorowi generalnemu urzędu.

Rozdział V

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396, z późn. zm) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18.1. Centralnym organem administracji rządowej w sprawach państwowego zasobu archiwalnego jest Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych.

2. Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego posiadających:

- 1) co najmniej 7 – letni okres zatrudnienia na stanowiskach kierowniczych w Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych lub w archiwach państwowych lub
- 2) stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów lub
- 3) tytuł naukowy w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów.

3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

4. Zastępców Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych

5. Nadzór nad Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”

Art. 23. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086 z późn. zm.) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8.1. Główny Inspektor Sanitarny jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Sanitarnego.

4. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego w liczbie dwóch powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego.

5. Nadzór nad Głównym Inspektorem Sanitarnym sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.”

Art. 24. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086, z późn. zm.) w art. 18

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.”

Art. 25. W ust. z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.) art. 6b otrzymuje brzmienie:

„6b. Głównego Geodetę Kraju powołuje spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Geodetę Kraju.”

Art. 26. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7 poz. 25, z późn. zm.) w art. 59:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Kasy powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Kasy.”

2) skreśla się ust. 1a i 1b;

3) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Kasy może mieć jednego albo dwóch zastępców. Zastępcę Prezesa Kasy powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa, złożony po zasięgnięciu opinii Rady Rolników. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego odwołuje Zastępcę Prezesa Kasy.”

Art. 27. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych kieruje kierownik tego urzędu powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje kierownika urzędu.”

Art. 28. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm) w art. 4:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje minister właściwy do spraw środowiska spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”

Art. 29. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128, z późn. zm) w art. 9:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zgłoszony po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2. Wiceprezesa Agencji powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje Wiceprezesa Agencji.”

Art. 30. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31 poz. 264, z późn. zm.) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem Agencji jest Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”

Art. 31. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 1994 r. Nr. 27 poz. 96, z późn. zm.) w art. 107:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”

2) skreśla się ust. 3, 4 i 5;

- 3) Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego powołuje minister właściwy do spraw administracji publicznej spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Minister właściwy do spraw administracji publicznej odwołuje Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego.”

Art. 32. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.) w art. 88:

- 1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”

- 2) skreśla się ust. 4, 5 i 7;

- 3) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego są powoływani przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej odwołuje Zastępców Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”

Art. 33. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88 poz. 439, z późn. zm.) w art. 24:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

- 2) skreśla się ust. 2a, 3, 5, 6;

- 3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego pełni swoje obowiązki przy pomocy wiceprezesów, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów.”

Art. 34. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.) w art. 21:

- 1) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa URE.”

- 2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wiceprezesa URE powołuje minister właściwy do spraw gospodarki spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa URE. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa URE.”

Art. 35. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm) w art. 8:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący Komisji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych złożony w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku

Polskiego. Wniosek ten wymaga zaopiniowania przez właściwą komisję sejmową. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącego Komisji.”

2) skreśla się ust. 3 i 7;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępców Przewodniczącego Komisji powołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Przewodniczącego Komisji. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odwołuje zastępców Przewodniczącego Komisji.”

Art. 36. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm) w art. 51:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi Prezes Zarządu Funduszu zwany dalej „Prezesem” i dwaj jego zastępcy. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”

2) skreśla się ust. 1a.

3) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 37. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137 poz. 887, z późn. zm.) w art. 73:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Zakładu powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje prezesa Zakładu

2) skreśla się ust. 2a – 2c.”

Art. 38. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.) w art. 263:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Urzędu Patentowego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców Prezesa Urzędu patentowego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.”

Art. 39. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689, z późn. zm) w art. 109:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Prezesa Agencji, powołuje i odwołuje wiceprezesów Agencji spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 40. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.

2) w art. 24 skreśla się ust. 2a, 4, 5.

3) Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje wiceprezesów Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 41. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187 poz. 1577, z późn. zm.) w art. 19:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora.”

Art. 42. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62 poz. 627, z późn. zm.) w art. 415:

1) ust. 1 pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Narodowym Funduszu

a) prezes powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu,

b) zastępcy prezesa powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu.”

2) skreśla się ust. 1b.

Art. 43. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441) w art. 12:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wiceprezesów Urzędu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa.”

Art. 44. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.) w art. 89:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Krajowego Zarządu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Krajowego Zarządu”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępcy Prezesa Krajowego Zarządu są powoływani oraz odwoływani przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu.”

Art. 45. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.) w art. 53;

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępcę Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw transportu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora.”

Art. 46. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo Farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53 poz. 533, z późn. zm.) w art. 111:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Farmaceutyczny jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępcę Głównego Inspektora Farmaceutycznego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego.”

Art. 47. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.) w art. 20:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”

2) skreśla się ust. 3

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa Urzędu powołuje i odwołuje nie więcej niż trzech wiceprezesów Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 48. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.) w art. 11:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UTK jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa UTK.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa UTK powołuje i odwołuje dwóch wiceprezesów Urzędu Transportu Kolejowego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 49. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz o Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 pkt 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Przewodniczący Komisji powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wspólny wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącego Komisji.”

2) w art. 10 skreśla się ust. 2 i 3.

Art. 50. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.) w art. 142:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes rządu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”

2) skreśla się ust. 2.

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Prezesa rządu, powołuje i odwołuje zastępców Prezesa Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”

Art. 51. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.) w art. 83:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora.”

Art. 52. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 153 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”

2) w art. 152 skreśla się ust. 2.

3) art. 155 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wiceprezesów Urzędu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu.”

4) w art. 155 skreśla się ust. 3.

Art. 53. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.) w art. 6:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.”

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, w liczbie dwóch, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”

Art. 54. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.) w art. 6:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji powoływanych i odwoływanych spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego w liczbie od 2 do 4 oraz dyrektorów oddziałów terenowych.”

Art. 55. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr. 171, poz. 1800, z późn. zm.) w art. 190:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezesa UKE powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, zaproponowanych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa UKE.”

2) skreśla się ust. 5, 6 i 6a.

3) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępcę Prezesa UKE spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw łączności odwołuje Prezesa UKE.”

Art. 56. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.) w art. 20:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Prokuraturii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”

2) skreśla się ust. 2

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiceprezesów Prokuraturii Generalnej, w liczbie nie przekraczającej dwóch, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Prokuraturii Generalnej.”

4) Skreśla się ust. 6.

Art. 57. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa powołuje zastępców Prezesa w liczbie do czterech osób, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Prezesa.”

2) w art. 9 skreśla się ust. 5;

3) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przedstawiony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw pracy. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”;

4) w art. 10 skreśla się ust. 2;

5) uchyla się art. 11.

Art. 58. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 389) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek Ministra Obrony Narodowej złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.”

2) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa Agencji powołuje Minister Obrony Narodowej spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”

Art. 59. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) w art. 11 skreśla się ust. 6.

Art. 60. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711) w art. 11:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) skreśla się ust. 2;

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie do trzech, powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji, z tym że jeden z zastępców powoływany jest na wniosek złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Minister Obrony Narodowej odwołuje Prezesa Agencji.”

Art. 61. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Prezesa Funduszu powołuje Rada Funduszu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia. Rada Funduszu odwołuje Prezesa Funduszu na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.”
- 2) w art. 102 skreśla się ust. 4.
- 3) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Rada Funduszu powołuje zastępców Prezesa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Funduszu. Rada Funduszu odwołuje zastępców Prezesa na wniosek Prezesa Funduszu.”
- 4) w art. 103 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Zastępcę Prezesa do spraw służb mundurowych powołuje i odwołuje Rada Funduszu, zgodnie z ust. 2, z tym że wniosek w tej sprawie składają wspólnie Prezes Funduszu, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości.”

Art. 62. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 i Nr 169, poz. 1420) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 50 ust. 1. otrzymuje brzmienie:
 „W urzędach w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej, zadania związane z kontrolą finansową i audytem wewnętrznym przypisane kierownikowi jednostki, wykonuje dyrektor generalny z upoważnienia kierownika jednostki.”
- 2) art. 62 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, zatrudnionego w Ministerstwie w trybie i na zasadach określonych w przepisach o państwowym zasobie kadrowym;”.

Art. 63. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 6 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:
 „2. Dyrektor generalny służby zagranicznej jest dyrektorem generalnym urzędu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wykonującym także zadania określone w ustawie.”
- 2) Art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) stanowiska w służbie zagranicznej, w tym stanowiska kierownicze, w służbie zagranicznej a w ich ramach stanowiska obsadzone z państwowego zasobu kadrowego, z uwzględnieniem specyfiki zadań wykonywanych na tych stanowiskach,
 - 2) mnożniki do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby zagranicznej,
 - 3) mnożniki dodatku służby zagranicznej,
 - 4) mnożniki dodatku z tytułu zajmowania stanowiska kierowniczego w ramach personelu dyplomatyczno – konsularnego
 - kierując się specyfiką i charakterem zadań służby zagranicznej.”
- 3) Art. 28 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 28. Na stanowiska kierownicze w służbie zagranicznej, wskazane w przepisach, o których mowa w art. 27 ust. 2 powołuje się osobę należącą do państwowego zasobu kadrowego, która spełnia wymagania określone w art. 12 ust. 1 pkt. 2 -5.”

Art. 64.1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują stanowiska, o których mowa w art. 4 stają się z mocy ustawy członkami państwowego zasobu kadrowego, a ich stosunek pracy przekształca się w stosunek pracy na podstawie powołania. Do urzędników służby cywilnej stosuje się art. 11, z tym że urzędnikowi służby cywilnej, zajmującemu stanowisko, o których mowa w art. 4 pkt 9, urlopu bezpłatnego udziela Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą zostać odwołane z urlopu bezpłatnego, na którym przebywają w dniu wejścia w życie ustawy.

3. Termin, o którym mowa w art. 6 ust. 5 i art. 8 ust.1 liczy się od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 65. W przypadku odwołania urzędnika służby cywilnej, zajmującego stanowisko, o którym mowa art. 4 pkt. 9 lub 10 na podstawie przeniesienia w wyniku wygranego konkursu na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej dyrektor generalny wyznacza mu stanowisko w służbie cywilnej odpowiednie dla jego kwalifikacji i kompetencji.

Art. 66. Traci moc ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. o przeprowadzaniu konkursów na stanowiska kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, prezesów agencji państwowych oraz prezesów zarządów państwowych funduszy celowych¹.

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2005 r., Nr 267, poz. 2258

UZASADNIENIE

Ustawa o państwowym zasobie kadrowym ma na celu utworzenie państwowego zasobu kadrowego, w postaci zbioru kandydatów na wysokie stanowiska państwowe, którego celem jest stworzenie warunków do zapewnienia zawodowego, bezstronnego i rzetelnego wykonywania zadań na wysokich stanowiskach państwowych. Ustawa reguluje sposób wyboru i powoływania osób na wysokie stanowiska państwowe, przez które należy rozumieć kierownicze stanowiska państwowe oraz inne kierownicze stanowiska wymienione w ustawie.

Ustawę stosuje się do następujących wysokich stanowisk państwowych:

- 1) kierowników centralnych urzędów administracji rządowej i ich zastępców;
- 2) prezesów następujących agencji państwowych i ich zastępców:
 - a) Agencji Nieruchomości Rolnych,
 - b) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - c) Agencji Rynku Rolnego,
 - d) Państwowej Agencji Atomistyki,
 - e) Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - f) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej,
 - g) Agencji Mienia Wojskowego,
 - h) Agencji Rezerw Materiałowych;
- 3) prezesów zarządów następujących państwowych funduszy celowych i ich zastępców:
 - a) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
 - c) Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 4) Sekretarza Rady Ministrów;
- 5) Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego;
- 6) wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
- 7) kierowników państwowych jednostek organizacyjnych podległych właściwym ministrom lub Prezesowi Rady Ministrów lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów i ich zastępców;
- 8) wojewodów i wicewojewodów;
- 9) dyrektorów generalnych urzędów;

10) kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi w ministerstwach i urzędach centralnych oraz urzędach obsługujących przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach wojewódzkich, państwowych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w pkt. 7, a także ich zastępców.

Zakres przedmiotowy obowiązywania ustawy został ukształtowany z uwzględnieniem znaczenia i wagi zadań wykonywanych na stanowiskach wymienionych w ustawie, związanych z realizacją polityki rządu oraz zapewnieniem sprawnego administrowania i zarządzania kadrami. Zatrudnione na tych stanowiskach osoby powinny spełniać wysokie wymagania kwalifikacyjne oraz posiadać predyspozycje osobowościowe i umiejętności kierownicze warunkujące sprawne i efektywne wykonywanie powierzonych zadań. Kluczowe znaczenie pracowników na ww. stanowiskach przejawia się w konieczności zapewnienia sprawnego współdziałania między aparatem urzędniczym, w tym funkcjonującym w ramach służby cywilnej a poziomem politycznym, wyznaczającym kierunki działania rządu. Odnosi się to w szczególności do dyrektorów generalnych urzędów oraz kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi w ministerstwach i urzędach centralnych oraz urzędach obsługujących przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i urzędach wojewódzkich, którzy, ze względu na ww. specyfikę oraz charakter pracy nie powinni należeć do korpusu służby cywilnej, a ich stosunek pracy powinien być kształtowany w sposób elastyczny.

Do państwowego zasobu kadrowego należeć będą:

- 1) urzędnicy służby cywilnej;
- 2) osoby, które złożą z wynikiem pozytywnym egzamin do państwowego zasobu kadrowego, i otrzymają świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pełnienia wysokich stanowisk państwowych;
- 3) osoby, które wygrają konkurs ogłoszony przez Prezesa Rady Ministrów na wysokie stanowisko państwowe.

Zakres podmiotowy państwowego zasobu kadrowego został ukształtowany w taki sposób, aby zapewnić możliwość wejścia do niego sprawdzonych pod względem posiadanej wiedzy, umiejętności i kwalifikacji, a także predyspozycji osobowościowych i etycznych osób, bez względu na dziedzinę życia społecznego lub gospodarczego, z którymi do tej pory byli

związani. W każdym przypadku, kwalifikacje kandydatów do państwowego zasobu kadrowego będą sprawdzane w toku postępowania egzaminacyjnego w jednym z trzech możliwych sposobów:

- 1) postępowania kwalifikacyjnego na urzędnika,
- 2) egzaminu do państwowego zasobu kadrowego,
- 3) konkursu na konkretne stanowisko.

Egzaminy do państwowego zasobu kadrowego oraz konkursy (podobnie jak postępowanie kwalifikacyjne na urzędnika służby cywilnej) będzie organizowała Krajowa Szkoła Administracji Publicznej, jako jednostka posiadająca największe w Polsce doświadczenie oraz uznanie w zakresie naboru i kształcenia kandydatów na wysokie stanowiska w administracji publicznej oraz pracowników tej administracji. Konkurs ogłosi Prezes Rady Ministrów, jeżeli ze względu na szczególne doświadczenie lub umiejętności zawodowe, wymagane do pracy na danym stanowisku nie jest możliwe powołanie na nie osoby z państwowego zasobu kadrowego.

Wynik weryfikacji zachowuje ważność przez okres 5 lat, po którym będzie musiał zostać powtórzony. Wynika to z faktu, iż samo pozostawanie w państwowym zasobie kadrowym nie gwarantuje powołania na wysokie stanowisko państwowe.

Obsadzanie wysokich stanowisk państwowych będzie następowało w drodze powołania przez uprawnione organy, wskazane w ustawach o ich utworzeniu, Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Głównego Lekarza Weterynarii lub dyrektora generalnego urzędu.

Wynagrodzenie, z wyjątkiem wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, które jest już określone w przepisach odrębnych, zostanie ustalone w rozporządzeniu przy uwzględnieniu mnożnikowego systemu wynagrodzeń.

Odwołanie osoby zajmującej wysokie stanowisko państwowe może nastąpić w każdym czasie, z tym że ustawa określa też przypadki, w których odwołanie jest obligatoryjne. W przypadku odwołania pracownikowi przysługuje odprawa w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia, co stanowi minimalne bezpieczeństwo socjalne dla takiego pracownika. Odprawa nie przysługuje w sytuacji odwołania obligatoryjnego. Urzędnikowi służby cywilnej, który został powołany na wysokie stanowisko państwowe dyrektor generalny urzędu udziela urlopu bezpłatnego.

Wpisany w ustawę zakaz manifestowania poglądów politycznych oraz kierowania się przy wykonywaniu obowiązków interesem jednostkowym lub grupowym jest gwarancją bezstronności i rzetelności działania osób na wysokich stanowiskach państwowych.

Ustawa tworzy stanowisko dyrektora generalnego w urzędach obsługujących ministrów, członków komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących kierowników urzędów centralnych oraz urzędach wojewódzkich. Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia może określić urzędy, w których ze względu na specjalistyczny charakter zadań nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego. Zadania przewidziane dla dyrektora generalnego wykonują w tych urzędach ich kierownicy. Ustawa określa także kompetencje dyrektora generalnego urzędu, który odpowiada za zapewnienie funkcjonowania i ciągłości pracy urzędu, zapewnia warunki jego działania, wykonuje czynności z zakresu prawa pracy w urzędzie oraz zadania wskazane w ustawie o służbie cywilnej.

Osoby zajmujące w dniu wejścia w życie ustawy wysokie stanowiska państwowe wchodzi automatycznie do państwowego zasobu kadrowego.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projekt ustawy nie przewidywa utworzenia nowych stanowisk ani zwiększenia zatrudnienia na wysokich stanowiskach państwowych. Osoby zajmujące stanowiska, o których mowa w projekcie ustawy, będą otrzymywały wynagrodzenie na dotychczasowych zasadach i w ramach środków przyznanych na ten cel w budżecie. Koszty w postaci odpraw pieniężnych związane z ewentualnymi zmianami personalnymi będą również pokrywane ze środków budżetowych przeznaczonych na wynagrodzenia. Koszty egzaminu do państwowego zasobu kadrowego będą pokrywane z opłat ponoszonych przez uczestników.

Projekt ustawy przewiduje wydanie 3 aktów wykonawczych na podstawie art. 6 ust. 6, art. 14 ust. 5 i art. 63 pkt 2a.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów wydane na podstawie art. 6 ust. 6 ma na celu określenie zasad i trybu przeprowadzenia egzaminu do państwowego zasobu kadrowego, w tym najniższej oceny pozytywnej, wzoru świadectwa sposobu wnoszenia opłaty za egzamin

oraz wynagrodzenia egzaminatorów. Rozporządzenia określi również zakres tematyczny egzaminu.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów wydane na podstawie art. 14 ust. 5 ma na celu uregulowanie zasad ustalania wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, nie będące kierowniczymi stanowiskami państwowymi w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe ani stanowiskami kierowniczymi w służbie zagranicznej. Rozporządzenie dotyczy zatem stanowisk, które w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej zostały zaliczone do grupy wyższych stanowisk (dyrektor generalny, dyrektorzy komórek organizacyjnych i ich zastępcy). Zasady wynagradzania tych osób mają być powtórzeniem zasad wynagradzania obowiązujących obecnie.

Wydanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 63 pkt 2a, wynika z konieczności utraty mocy przez obecnie obowiązujące rozporządzenie, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i ma być powtórzeniem obowiązujących regulacji.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 4 kwietnia 2006 r.

BAS-WAEM-875/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności przedstawionego poselskiego projektu ustawy o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Kuchciński) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony poselski projekt ustawy o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw zakłada utworzenie państwowego zasobu kadrowego, czyli zbioru kandydatów na wysokie stanowiska państwowe. Ustawa miałaby zastosowanie do szeregu stanowisk w niej wymienionych: od kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, poprzez m.in. wojewodów i wicewojewodów, dyrektorów generalnych urzędów do kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi i ich zastępców.

Projekt przewiduje także zmiany w licznych ustawach. Zmiany dostosowują sposób powoływania kandydatów na wysokie stanowiska do postanowień projektu.

Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

a) Stosownie do art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Wspólnota działa jedynie w ramach uprawnień przyznanych jej w Traktacie i celów w nim oznaczonych. Państwa członkowskie zachowują suwerenność, a jedynie przekazują wykonywanie niektórych kompetencji Wspólnocie. W oparciu o orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości należy stwierdzić, że przekazanie to nie ogranicza autonomii

organizacyjnej i proceduralnej państwa członkowskiego. Państwa mogą swobodnie decydować o strukturze, kompetencjach i trybie działania organów państwowych, w tym o ich powoływaniu i likwidacji, nawet wówczas, gdy wiąże się to z implementacją prawa wspólnotowego (wyrok w sprawie International Fruit Company przeciwko Produktschap voor Groenten en Fruit z 15 grudnia 1971 r., sprawy 51-54/71 ECR z 1971 r.).

b) TWE statuuje zasadę swobodnego przepływu pracowników. Polega ona m.in. na zniesieniu wszelkich form dyskryminacji w zakresie zatrudnienia pracowników pochodzących z państw członkowskich ze względu na obywatelstwo (art. 39 ust. 1 i 2 TWE). Jednak swoboda ta nie dotyczy zatrudnienia w administracji publicznej (art. 39 ust. 4 TWE).

Choć przepis wyłączający zatrudnienie w administracji publicznej brzmi jednoznacznie i kategorycznie, to praktyka wygląda trochę łagodniej. Trybunał Europejski, zgodnie z zasadą, że wyjątki należy interpretować zwięźajaco, doprowadził w swoim orzecznictwie do określenia administracji publicznej jako całokształtu miejsc pracy, które obejmują bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji, których przedmiotem jest ochrona ogólnego interesu państwa lub innych zbiorowości publicznych i które z tego względu zakładają istnienie między pracownikiem a państwem szczególnej więzi solidarności, jak również wzajemności praw i obowiązków, które są podstawą więzi obywatelstwa (Komisja przeciwko Belgii, sprawa 149/79, wyrok z 17 grudnia 1980 r. ECR z 1980 r.).

W niedawnych orzeczeniach (wyroki z 30 września 2003 r. w sprawach: C-405/01 Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española przeciwko Administración del Estado, z udziałem Asociación de Navieros Españoles (ANAVE) oraz C-47/02 Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek przeciwko Niemcom) Trybunał orzekł, że odwołanie się do wyjątku od zasady swobodnego przepływu pracowników przewidzianego w art. 39 ust. 4 TWE nie może być usprawiedliwione wyłącznie faktem, że prawo publiczne danego państwa łączy z określonym stanowiskiem stosowne uprawnienia. Konieczne jest by uprawnienia te były wykonywane regularnie i nie stanowiły minimalnej części działalności osób zajmujących przedmiotowe stanowiska. Zakres wyłączenia musi być ograniczony tylko do tego co niezbędne dla zabezpieczenia ogólnego interesu państwa, który nie będzie zagrożony, jeżeli sporadycznie, czy nawet wyjątkowo uprawnienia wykonywane będą przez obywateli innych państw członkowskich.

Dodatkową wskazówką interpretacyjną może być treść Komunikatu Komisji dotyczącego stosowania dawnego art. 48 ust. 4 TWE¹ (J.O. 1988, C 72).

¹ Obecnie art. 39 ust 4 TWE. Pomimo zmiany numeracji artykułów, w związku z wejściem w życie tzw. Traktatu Amsterdamskiego z dniem 1 maja 1999 r., treść przepisu nie uległa zmianie. W związku z tym treść Komunikatu zachowuje aktualność.

Komisja uważa, że wyjątek dotyczący administracji publicznej dotyczy przede wszystkim pracowników sił zbrojnych, policji, sędziów, pracowników administracji skarbowej oraz dyplomacji. Może odnosić się do administracji publicznej szczebla centralnego lub lokalnego, w zakresie, w jakim chodzi o personel, który wykonuje władze państwową, w związku z procesem tworzenia lub stosowania prawa oraz nadzoru nad jednostkami podporządkowanymi.

Zarówno Komisja jak i Trybunał Sprawiedliwości zdają się wyłączać z pojęcia administracji publicznej np. pracowników technicznych, czy personel pomocniczy. Tym niemniej wszystkie przypadki rozpatrywane są indywidualnie.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

W kontekście przywołanego stanu prawa Unii Europejskiej należy rozważyć zgodność opiniowanego projektu ustawy z przepisami wymienionymi w pkt. II lit. b) niniejszej opinii, a w szczególności, z art. 39 ust. 4 TWE.

Przepisy art. 6 ust. 3 pkt. 3 i art. 10 pkt. 6 projektu wiążą nierozdzielnie przynależność do państwowego zasobu kadrowego z posiadaniem obywatelstwa polskiego. Przynależność do tego zasobu nie oznacza zatrudnienia na jednym ze stanowisk wymienionych w projekcie ustawy, ale jest jego warunkiem wstępnym. Zadania i obowiązki przypisane do poszczególnych stanowisk objętych zakresem przedmiotowym projektu określają odrębne przepisy. Projekt, w art. 19 określa jedynie zadania dyrektorów generalnych urzędów. Charakter stanowisk objętych zakresem przedmiotowym ustawy – ich kierowniczy charakter oraz związek ze stosowaniem prawa wydają się uzasadniać wprowadzenie wymogu posiadania obywatelstwa polskiego.

IV. Konkluzje

Przedstawiony projekt ustawy o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czaplą

Warszawa, 4 kwietnia 2006 r.

BAS-WAEM-876/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

dotycząca możliwości uznania przedstawionego poselskiego projektu ustawy o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Kuchciński) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującym prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mający na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Przedstawiony poselski projekt ustawy o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wysokich stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw zakłada utworzenie państwowego zasobu kadrowego, czyli zbioru kandydatów na wysokie stanowiska państwowe. Ustawa miałaby zastosowanie do szeregu stanowisk w niej wymienionych: od kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, poprzez m.in. wojewodów i wicewojewodów, dyrektorów generalnych urzędów do kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi i ich zastępców.

Projekt przewiduje także zmiany w licznych ustawach. Zmiany dostosowują sposób powoływania kandydatów na wysokie stanowiska do postanowień projektu.

Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Ponieważ projekt nie ma na celu implementacji do prawa polskiego żadnego aktu prawa Unii Europejskiej, nie ma podstaw by uznać go, w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu, za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla